

රබර් රිකිලි රෝපණය

මුද්‍රිතා රණසිංහ

රබර් ශාකය ප්‍රචාරණයේදී දැනට අප භාවිතා කරන්නේ අංකුර බද්ධයයි. එකම ක්ලෝනයට අයත් ශාක අතර වුවද, ලැබෙන කිරි ප්‍රමාණයේ හා ගස්වල වර්ධනයෙහි සැලකිය යුතු වෙනසක් මෙම ක්‍රමය මගින් ප්‍රචාරණය කෙරෙන රබර් වගාවකදී දක්නට ලැබේ. මෙයට හේතුව වන්නේ ග්‍රාහකය ලෙස භාවිතා කෙරෙන බීජ පැල වල පවතින ප්‍රවේණික විෂමතාවයයි.

එකම ක්ලෝනයක් තුළ සමාන වර්ධනයක්, එලදාවක් දෙන ශාක ලබා ගැනීම සඳහා කෙරෙන පර්යේෂණ අතරට, දත්තා ක්ලෝනයකට අයත් ශාක රිකිලි, මුල් හටගැනීම සඳහා උත්තේජනය කරවීමද එක්වේ.

රිකිලි භාවිතයෙන් පැල ලබා ගැනීම සාමාන්‍ය ශාක වර්ධක ප්‍රචාරණ ක්‍රම අතර මුල් තැනක් ගන්නා නමුදු සෑම වර්ගයකම ශාක, රිකිලි භාවිතයෙන් ප්‍රචාරණය කරගත නොහැක. රබර් හෙවත් *Hevea brasiliensis* අයත් වන්නේද පහසුවෙන් මුල් හට ගැන්විය නොහැකි ශාක කොටසටයි.

මුල් හටගැනීම උත්තේජනය කරන හෝමෝන, ස්වාභාවිකව සංස්ලේෂණය වන්නේ ලපටි ශාක පත්‍ර සහිත පුරෝහ අග්‍රයේය. මෙම හෝමෝන පාදස්ථ ප්‍රදේශයට සංක්‍රමණයෙන් අනතුරුව එහිදී ක්‍රියාත්මක වේ. මේ අනුව ඕනෑම

ශාක රිකිල්ලක්, මව් ශාකයෙන් වෙන් කල පසුවත් එහි අග්‍රස්ථයේ පරිවෘත්තීය ක්‍රියාවලියන් එලෙසම පවත්වා ගැනීම, මුල් හටගැනීම උත්තේජනය කරවයි.

රබර් ශාකය ආශ්‍රිතව කෙරෙන මෙම පර්යේෂණයන් සඳහා තෝරා ගනු ලබන්නේ විභාජනය වෙමින් නොපවතින අග්‍රස්ථයන් සහිත ලපටි නිරෝගී ශාක පුරෝහයන්ය. දිග අඩු 1-1½ අතර පමණ වේ. රෝපණයට පෙර කැපු අග්‍රය ජලයේ බහා සැලකිය යුතු වේලාවක් තැබීමෙන් ක්ෂීරය ඉවත් වීමට සලස්වයි. දෙවනුව එම අග්‍රය දිලීර නාශක ද්‍රාවණයක ඉක්මනින් ගිල්වා ගනී. මුල් හට ගැන්වීම අසීරු ක්ලෝන සඳහා, ඒ සඳහා උපකාරී වන රසායනික සංයෝග (වර්ධක යාමක - growth regulators) දිලීර නාශක සමග මිශ්‍ර කර භාවිතා කරනු ලැබේ.

මෙසේ පිළියෙල කරගත් ශාක රිකිලි සේදු රළ ගංගා වැලි (river sand) සහිත පාත්ති වල එකිනෙකට ඉතා ආසන්නයේ රෝපනය කොට ඒවායේ අග්‍රස්ථ කොටස අනාවරන ජල සැපයුමකට භාජනය කෙරේ. මෙම ජලය ඉතා සියුම්ව මිහිදුමක් (mist) ලෙස විසුරුවා හරින්නේ යන්ත්‍රානුසාරයේ ක්‍රියාත්මක වන නැසින්න (nozzle) පද්ධතියක් මගිනි. මෙසේ ජලය විසුරුවා හැරීම නිසා ශාක පුරෝහ අග්‍රයන් වියලීමෙන් හා පත්‍ර හැලීමෙන් ආරක්ෂා වන අතර, රළ වැලි තුලින් ජලය

පහසුවෙන් කාන්දු වෙන බැවින් හා ඉතා හොඳ වාතනයක් ලබා දෙන බැවින් පාදස්ථ කොටස කුණු වී යෑමෙන් වලක්වා ගත හැක. අධික සූර්ය රශ්මියෙන් ආරක්ෂා කිරීමට පාත්ති ආවරණය කරන අතර, දිවා කාලයේ පැය 10 ක් පමණ කාලයක් තුළ ජල සැපයුමට භාජනය කෙරේ. මෙසේ ලබා දෙන ජල ප්‍රමාණය, වැලි තුලින් පහලට කාන්දුවී යන ජලය හා සූර්ය තාපය නිසා වාෂ්ප වී යන ජල ප්‍රමාණය සමඟ සමතුලිත විය යුතුය.

මෙම ක්‍රමය යටතේ සති 8 ක පමණ කාලයක් තුළ මුල් හට ගැනේ. මෙසේ ලබාගත් රබර් පැල, පොලිතීන් මලු තුළ සිටුවා නැවතත් සති 6 ක් පමණ ජල සැපයුමට බඳුන් කිරීමෙන් අනතුරුව ක්‍ෂේත්‍රයේ සුපුරුදු ආකාරයට රෝපණය කල හැක.

මෙම ක්‍රමයෙන් ලබා ගන්නා රබර් පැල වල ප්‍රධානම දුර්වලකම වන්නේ මුදුන් මුලක් විකසනය නොවීමයි. මුදුන් මුල රහිත වීම නිසා අධික සුළඟ ඇති විට ගස් පෙරලී යා හැක. මෙම ශාක වල ව්‍යාජ මුදුන් මුල් විකසනය කරවා ගැනීම, පුලං ආපදාවලට ඔරොත්තු දෙන ගස් ඇතිකර ගැනීමේ ප්‍රධාන පියවර වේ.

මැලේසියානු රබර් පර්යේෂණ ආයතනය (RRIM) මගින් වාර්තා කරන

අන්දමට පුරෝහයේ පාදස්ථයේ හට ගන්නා ආගන්තුක මුල් වලින් අනවශ්‍ය, එනම් පොලවට බොහෝ දුරට සමාන්තරව වැඩෙන මුල් කපා ඉවත් කොට, ඉතිරි වන අග්‍රස්ථ මුල් 1 ක් හෝ 2 ක් ජලාස්ථික් බම්බුවක් තුළ බහා රෝපණය කිරීමෙන් ධන ගුරුත්වාචර්කී ව්‍යාජ මුදුන් මුලක් විකසනය කරවිය හැකිය. මෙම ව්‍යාජ මුදුන් මුල ගලක් වැනි බාධකයක් හමුවූවහාම, පොලොවට සමාන්තරව වැඩෙන්නට පටන් ගන්නා බැවින් මෙය එතරම් සාර්ථක ක්‍රමයක් නොවේ.

තවද, ක්‍ෂේත්‍රයේ රෝපණය කිරීමේදී ශාක කඳෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් පසට යට කිරීමෙන් උසුලඟින් ගස් ඉදිරි යෑම වැලැක්විය හැකිය. මෙම ක්‍රම දෙකම එක විට භාවිතා කිරීම පර්යේෂණ තත්ත්ව යටතේ යහපත් ප්‍රතිඵල ගෙනදී ඇතත්, වැවිලි කර්මාන්තයේදී ඉතා විශාල වගාවක් සඳහා මෙවැන්නක් උපයෝගී කර ගැනීම ප්‍රායෝගිකව සිදු කල නොහැක.

අප පර්යේෂණායතනය මගින් මෙහෙය වනු ලබන පර්යේෂණයන්ගේ මූලික අරමුණ වන්නේ ශාක වර්ධක යාමක භාවිතයෙන් කෙලින්ම මුදුන් මුලක් විකසනය කර ගැනීමයි. වෙනත් පර්යේෂණ තත්ත්ව යටතේ, මෙවන් මුදුන් මුල් ලැබී ඇති බැවින්, රිකිලි රෝපණයේදී ද මෙම වර්ධක යාමක ප්‍රතිඵල දැයි වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරමු.